

Kdy se promlčí ručení nemovitosti za převodní poplatek.

Za převodní poplatek ručí převedená realita do té doby, dokud není exekučně vydražena (na její místo nastoupí pak nejv. podání — B 1159), nebo dokud se ručení nepromlčí (promlčení vymáhání). Byl-li poplatek knihovně zajištěn, nelze namítati promlčení po dobu 30 let od provedení vkladu (záznamu) (§ 7, odst. 2 zák. č. 31/1878 ř. z.). V opačném případě platí promlčení 6leté podle §§ 5 a 6 cit. zák. od konce správního roku, ve kterém se stal poplatek splatným. Bylo sporné, jaká promlčecí doba platí, má-li býti uplatněno ručení na nemovitosti získané mimoexekučně třetí osobou v době, kdy poplatek dosud knihovně zajištěn nebyl. Dřívější praxe se opírala o ustanovení výnosu min. fin. č. 236/1859 ř. z., podle kterého musí finanční správa, chce-li uplatnit věcné ručení pro poplatek dosud knihovně nevyměřený, doručiti novému vlastníku platební rozkaz a označiti jej v něm výslovně jako majitele ručící reality. Z ustanovení toho dovozovala finanční správa, že jde o předpis poplatku a že i zde platí promlčení vyměřovacího práva 5leté od konce správního roku, ve kterém bylo právní jednání ohlášeno k vyměření poplatku (§ 1 zák. č. 31/1878 ř. z.), t. j. že ručení lze uplatňovati jen během této doby. Při této konstrukci bylo však přehlédnuto, že nejde o předpis (vyměření, uložení platební povinnosti), nýbrž spíše o sdě-

lení obsahu a rozsahu ručení nemovitosti. (Mnohem výstižněji řeší tuto otázku slovenské právo, zřejmě pod dojmem rozporů staršího ustanovení cit. výn. č. 236/1859 ř. z. s ustan. §§ 68 a 72 pol. zák.)

I když, co do obsahu, nečiní poplatkové právo rozdílů mezi platební povinností a ručením (nezáleží na tom zda osobním nebo věcným), má toto rozlišování přesto značný význam potud, že nelze uplatňovati ručení, není-li nebo zanikla-li přímá platební povinnost na př. z důvodu promlčení. Jinými slovy, věcné ručení lze uplatňovati i když jest vlastníkem ručící reality nový vlastník, do té doby, dokud není promlčeno právo vymáhati převodní poplatek na stranách, jež jsou povinny jej zapraviti osobně (t. j. na kupci a prodávaci — § 68 popl. zák. Viz obdobně nálezn. n. s. s. z 9. ledna 1936, čís. 20.690/35.

O známém interním výnosu ministerstva financí z 21. XI. 1895, čís. 34.889, podle kterého nemá býti uplatňováno věcné ručení proti bezelstnému nabyvateli ručící nemovitosti, uplynulo-li od spoplatněného převodu doba delší tří let, který však neposkytuje právního nároku poplatníku na ochranu, nemusíme se snad blíže zmiňovati.*)

Jan Semerád.

*) O tomto výnosu jakož i o podrobnostech celé otázky s citací §§ 1 až 9 zákona č. 31/1878 ř. z. a s citací literatury a judikatury viz Pužman, Zprostředkování podle práva čsl., str. 365 a násl.

Literatura.

Dusil-Kliment, **Spolky, shromáždění a politické strany**, 1936, str. 500, cena 48 Kč. *)

*) Přinášíme recenzi o části díla »Politické strany podle práva čsl.«, sepsané doc. dr. Klimentem. Pozn. red.

Doc. Dr. Kliment podjal se úkolu stejně naléhavého i obtížného, jestliže k Dusilovu komentáři práva spolkového připojil komentář našeho práva politických stran. Politická strana — ať jako útvar právní ať jako zjev sociální — soustřeďuje ze všech státovědeckých problémů na sebe